

endogsaa rejsende med Hjemmel til 2den Klasse har kappedes om at faa Tillægsbilletter for at komme ind i en 1ste Klasses Kupé, men Konduktørerne har maattet sige: Nej, det kan De ikke faa, for der staar rejsende med Hjemmel til 1ste Klasse, som ikke kan komme til at sidde. Efter Oplysninger, jeg har faaet — og jeg har ingen Grund til at tvivle om, at de er rigtige —, har der været Tilfælde, hvor der til to 1ste Klasses Kupeer i et Tog fra København til Korsør er blevet solgt 16 Billetter, saaledes at der altsaa skulde være 8 Personer i hver Kupé, og der kan jo lige akkurat sidde 8 i hver Kupé. Man kan imidlertid ikke baade udnytte 1ste Klasses Kupeerne i den Udstrækning — hvad jeg ellers i og for sig ikke har noget imod, at man gør, thi kan man komme til at sidde ned, skal man være glad for det — og samtidig sige, at det er tvivlsomt, om man kan blive ved at opretholde dem, fordi de staar halvvejs tomme. Det har de sikkert ikke gjort, i hvert Fald ikke i Sommer. Det er imidlertid ikke noget stort Spørgsmaal. Jeg gør blot opmærksom paa, at det nuværende Tidspunkt er maaske netop det, hvor det har været mest forsvarligt at have 1ste Klasses Kupeer, og jeg har ikke noget imod, at Taksterne for disse bliver sat yderligere op; det er jo saa faa Tog, der har 1ste Klasses Kupeer.

At indlade sig paa Enkeltheder med Hensyn til Godstaksterne er endnu vanskeliggere, navnlig fordi der for Gods er saa mange Takstklasser; for en hel Del Varers Vedkommende er der særlige Hensyn at tage, enten fordi det er særlig let fordærlige Varer, særlig tunge eller særlig lange Varer o. s. v. Dette Spørgsmaal kan kun gennem en Udvalgsbehandling, Konferencer med Ministeren og Oplysninger fra Administrationen drøftes med virkeligt Udbytte.

Endnu vil jeg gerne gøre en enkelt Bemærkning med Hensyn til selve Trafikordningen. Det kunde ikke falde mig ind at tro, at man nogen Sinde skulde faa en Ordning, der vilde vække almindelig Tilfredshed blandt Publikum. Det er desværre saadan, at er der noget, man fra Publikums Side lader sin Utilfredshed gaa ud over, er det Statsbanerne. Enhver, der gaar ind til Stillingen som Minister for offentlige Arbejder, og de Embedsmænd, der sidder i Statsbanernes Administration, maa være forberedte paa, at der altid vil være Misfornøjelse; men Misfornøjelsen kan jo være mere eller mindre berettiget. En af de Klager, som særlig

i det sidste Aars Tid har lydt meget stærkt, er Klagen over Mangelen paa Godsvogne. Det kan jo lyde lidt mærkeligt, at der samtidig med Toggangens betydelige Indskrænkning bliver en større Mangel paa Vogne, men ved en nærmere Betragtning vil enhver sikkert indrømme, at det er rigtigt; thi jo hurtigere man kan faa Vognene ført frem, des hurtigere kan de blive tømt og blive taget i Brug igen. Vi har her i Landet i mange Aar lidt under Vognmangel, men jeg er noget tilbøjelig til at tro, at man maaske fra Statsbanernes Side har været lidt for sønstelig i Retning af at sætte særlige Godstog i Gang. Jeg ved godt, at der udenfor Køreplanen gaar en hel Mængde Tog med Gods alene, og det er netop derfor ikke muligt, naar man ikke har haft Lejlighed til at se Beretningen om Driften, at sige noget bestemt om, hvorvidt der kunde have været sat flere særlige Godstog i Gang for paa den Maade at faa Godsvognene udnyttet i højere Grad, end Tilfældet har været. Baade personlig og ogsaa gennem Bladmeddelelser har jeg imidlertid erfaret, at en ikke ringe Del af Vognmangelen er begrundet i, at der omkring paa Stationerne, og navnlig paa Stationerne paa begge Sider af Bælterne, staar enten belæssede eller tomme Vogne, som ikke kan komme frem, enten fordi der ikke er Plads til dem, eller fordi man mener, det ikke gaar an at sætte særlige Tog i Gang, og det kan derfor ikke undgaas, at man siger til sig selv: Statsbanernes Administration kunde maaske alligevel gøre noget mere for at afhjælpe Vognmangelen ved at udnytte Materiellet bedre. Denne Vognmangel kan der imidlertid ikke bødes paa ved Takstændringer, men jeg har villet benytte Lejligheden til at gøre opmærksom paa ikke alene de Vanskeligheder, som jeg erkender, der er, men ogsaa paa den Kritik, der har været fremsat over, at saa mange Vogne har staaet unyttede i mange Dage, medens der var en stedse stigende Mangel paa Vogne, noget, den almindelige Bevidsthed har saa meget vanskeliggere ved at forlige sig med, som jo Forsendelsen af Varer ikke er og ikke kan være nær saa stor, efter at Landbrugsprodukternes Kvantum, baade hvad Smør og Flæsk angaar, er gaaet betydeligt ned, ligesom der ikke i nævneværdig Grad har været Gødning til Forsendelse, og det er jo Varer, som i tidligere Tider i høj Grad lagde Beslag paa Statsbanernes Materiel. Jeg har villet gøre disse Bemærkninger, fordi jeg synes, det